

Biz Nasıl Olsa Gidiyoruz

– Senem ÇOPKUR · 13 Eylül 2011

Bir gün bu kenti terk edelim
Gözlerimizde yaşanmamış anların matemiyile
Öyle aniden,öyle habersizce
Kıyıda bekleyen yaşlı gemiye binelim
Mendillerin kanları bulaşacak martıların kanatlarına
Bir veda sözü tutacak ağızlarını
Hem bizi bekler başka şehirlerin yenilmiş çocukları.

Gidelim bu kentin katranlığı doluyor içime
İki yüzlü sokakları gelmesin peşimizden
Beyazı nasıl da çabuk kirletiyor acımasız eller
Kara bulutlar,kara insanlar her tarafta
Renklerin gülümsemesini unuttum
Fakirin çaresizliğini
Yetimlerin ahlarını
Kimsesizlerin sahipsizliğini görmeyelim
Gözlerimizi öldürüp,unutmuşluğa gidelim.

Başka yerde savaş mı var,umursamayalım
Küçücük ceylanlar mı öldürülüyor,bize ne
En sevdiklerimiz parçalanmıyor ki
Biz parçalanmıyoruz ki
Kurşun bizim yaramıza sıkılmadı ki
Ateşi bizim içimize düşmedi ki
Nerden bilebiliriz, bombalar gökyüzünü delerken
Gözlerde korkunun fışek gösterisini
Biz gülerek fırından alıyoruz
Mis kokulu sıcak ekmeğimizi
Sahi açlık nasıl bir duygu?
Aman bize ne,biz nasıl olsa gidiyoruz...